

La lletra sí que no té res a veure amb la de “La Calma”, que és la que ha donat lloc a les nombroses variants marineres que ara coneixem. Per tant, tenint en compte que Nicolau Guañabens i Giralt va morir l’any 1889 i que en la legislació espanyola els drets d’autor, si recentment no s’ha modificat, –no caduquen fins vuitanta anys després de la defunció, resultaria que, tots els qui abans de l’any 1969 van interpretar vocalment aquesta peça van incórrer involuntàriament en un atemptat contra la propietat intel·lectual.

Coneguts tots el antecedents exposats, crec sincerament que, des d’ara, sempre que s’interpreti “La Calma”, hom té el deure moral de fer constar el títol autèntic i el nom de l’oblidat compositor mataroní Nicolau Guañabens i Giralt.

Lluís Albert

— 89 —

A L'HOSTAL DE MATARÓ

CANÇÓ POPULAR

Al veure abressa

A l'hos-tal de Ma-ta-ró ai n'hi ha-

-vi-en dos ni-nes l'u-na se'n diu Te-re-

-so l'ai-tra's diu Ag-na Ma-ri-a

La cançó popular amorosa “A l’Hostal de Mataró” recollida pel mestre Joan Tomàs i publicada l’any 1919, és un precedent de la melodia de “La Calma”.